

UNIKT: Birgitta Oftestad er bare 11 år, men leverte sammen med Gunnar Sama på klaver et stykke cello-kunst vi aldri har hørt maken til.

FOTO: RUNE FOLKEDAL

Fremtiden er praktfull

Konsert

JOHNNY ANDREASSEN

Anmelder

Johan Halvorsen Musikkfest

Morgendagens navn.

Union Scene.

Søndag: 13.00-14.05.

Publikum: Ca ti.

Johan Halvorsen ville vært uendelig stolt om han hadde overvært konserten som presenterte morgendagens musikere innen klassisk musikk på siste dag av festivalen som bærer hans navn. Barten ville sprukket opp i et overskyggende smil når 16 år gamle Michael Andreas Grolid gikk i dypet av de sorgstemte tonene til Paul Hindemiths

«Trauermusik», etterfulgt av 11 år gamle Birgitta Oftestad som tok instrumentet cello til et nytt nivå for meg, før den unge kritikerroste 16 år gamle Vivian Louise Tsui fortalte oss hva Beethoven egentlig mente med sin pianosonate nr. 17 i d-moll «The Tempest».

«For god til å være sann», skrev jeg med fet skrift etter Vivians avslutning bak klaveret. Tross sin unge alder reiser hun verden rundt og høster priser slik bøndene i Lier høster epler. Sammen med bratsjens unge maestro Michael og celloens fremtidige dronning Birgitta leverte de klassisk musikk som noe opphøyet. Noe unikt. Deres kunst slo ut som en vårblomst med utsyn over den dovne Drammenselva, og forteller Johan Halvorsens slekt og venner at fremtiden er praktfull. Men blomster

trenger vann. Når ungdommene som ville fått dronningen av England til å reise seg i Royal Albert Hall knapt trekker publikum så står det i skarp kontrast til politikernes repeterende annonsering av Drammen som kulturby. Jeg kjenner jeg blir trist.

Ingen har skapt kunst av å spille som et sveitsisk urverk! Med en sammenlagt alder som var langt mindre enn festivalens trofaste klaver-akkompagnatør Gunnar Sama la disse tre utøverne en pasjon, forståelse, og formidling av seg selv i musikken, som gikk langt utenpå notarkene.

Michael Andreas Grolid fulgte opp sin nevnte sørgemusikk, skrevet til Kong Georg V's død, med Russlands Grieg, Glinka anno 1828. Naturskjønn klassisk musikk revet opp av viltert russisk håndtrykk der

Grolids bratsj og Samas klaver samspilte intuitivt og flott.

Jeg brukte mye av Birgittas åpning med Gaspar Cassados «Requiebros» alene med cello til å finne ut om hun virkelig var ekte. Tvilen forduftet med Sommerfeldts «Minisuite for Solo Violoncello». Det mest imponerende jeg har sett en 11-åring spille noensinne. Når Vivian Louise Tsui avsluttet med å spille Beethoven med sin ungdommelige trolldom, spille sommerfuglene opp i lufta med Mendelssohn, og leke med Bartok med en mimikk og en timing som totalt er hennes egen, da er det meste sagt. En fantastisk forestilling.

JOHAN HALVORSEN MUSIKKFEST

2014

